

τού ἄνω πρὸς ἴστὸν τετραγωνού. Ὁριστικῶς ἔκση νονίσθησαν αἱ σημαῖαι αὐται διὰ τοῦ διατάγματος «Περὶ δριτούσιον κανονισμῷ τῆς σημαῖας διέτην Α. Μ. τὸν ἥκαστελέα καὶ τὰ μέλη τῆς ἕκαστης οἰκογένειας» (τῆς 3ῆς Ιουνίου 1914) οὗτον: αἱ βασιλέως: ἐπίσημον μετά τοῦ θυρεοῦ τῶν Γλυκυ-βούργων (ἐν τῷ μέσῳ τοῦ σταυροῦ) καὶ δύο χρυσοκιτίνων στραταρχικῶν φράδων διτισθεν τούτου διασταύρουμενον χαστί· β) βασιλίσσης: ἐπίσημον μετά θυρεοῦ (ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ σταυροῦ) κατακορυφώς χωρὶζομένου εἰς δύο πεδία, ὃν τὸ πρόδιον ἔχει τὰ εμβλήματα τῶν Γλυκυβούργων καὶ τὸ ἔισεγον τὰ τῶν Χοεντζόλλερν γ) βασιλομῆτορος κυανούν δάπεδον ἀναλογικῶν 2 πρὸς 3, φέρον λευκὸν σταυρὸν τούτου τὸ μὲν πρός κοντὸν κέραδος ἐφ· ρ· τά δανικά οἰκόσημα μετά στέμματος, τὸ δέ κατέναντι κέρας τὰ ωσικά· δ) διαδόχου καὶ λοιπῶν μελῶν, ὡς αἱ προγενέστεραι. Τάς λοιπὰς σημαίας (φρουρῶν, πλοίων κ. τ. λ.) ἐπεκύνωσε τὸ «Περὶ σημαῖῶν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἐλλάδος καὶ ἄλλων διακριτικῶν» διάταγμα τῆς 3ῆς Μαΐου 1914, δι’ οὗ καθωρίσθησαν καὶ τὰ διακριτικά τῶν διαφόρων λειτουργῶν τοῦ κράτους, ἐν μέρει ἰσχύοντα μέχρι σήμερον.

Σημειώναι σημαῖαι καὶ διακριτικὰ σήματα. Ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως τοῦ 1924, ὅτε ἀφηρέθησαν τὰ βασικὰ ἐμβλήματα ἀπὸ τῶν σημαιῶν, καθώς οὐσιθησαν ὁριστικῶν τὰ κατ’ οὐτάς διὰ τοῦ διατάγματος «Περὶ σημαιῶν καὶ ἄλλων διακριτικῶν σημάτων» τῆς 20ῆς Φεβρουαρίου 1930. Αἱ ισχύουσαι σήμερον σημαῖαι εἰναι: 1) Ἐθνικὴ σημαία, ἣν ἀνυψοῦν τὰ πολεμικά πλοῖα (ἐν δρμῷ εἰς τὸ στηλίδιον τῆς πρόμνης, ἐν πλῷ εἰς τὸ κέφας τοῦ πρυμναίου ἰστοῦ) καὶ λέμβοι, τὰ ἐπιτοικά πλοῖα, τὰ ἴδρυματα τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ καὶ τὰ λιμενικά καταστήματα, τὰ προξενεῖα καὶ οἱ ίδιωται· εἶναι ὁρθογώνιον κυανοῦν ὑρασμα, ἀναλογῶν 2×3 (εἰς 9 ὡρισμένα μεγέθη), διακρινόμενον διὰ τεσσάρων λευκῶν ταινιῶν, ὡς ἡ παλαιότερα πολεμικὴ σημαία· τὸ ἄνω πρός ἵστον κυανοῦν τετράγωνόν της ἔχει μῆκος πλευρᾶς ἵσον πρός 5 ταινίας, ὃ ἐν αὐτῷ δὲ σταυρός (օρθιος καὶ ἴσοχερος) ἔχει πλάτος κεφαίας ἵσον πρός τὸ πλάτος ταινίας. 2) Ἐπίσημος σημαία, ἣν ἀνυψοῦν τὰ ὑπουργεῖα, αἱ προεδρεῖαι, τὰ φρούρια καὶ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ καταστήματα. Εἶναι κυανοῦν ψαφαία ὁρθογώνιον, ἀναλογῶν 2×3 (εἰς 8 ὡρισμένα μεγέθη), φέρον λευκὸν ἴσοχερον σταυρὸν μὲ πάχος κεφαίας ἵσον πρός τὸ 1.5 τοῦ πλάτους τῆς σημαίας· 3) Σημαία συνταγμάτων πεζικοῦ καὶ εὐζώνων. Ὄμοία πρός τὴν ἐπὶ Γεωργίου καθιερωθείσαν, ἔχουσα τὰς ἀκολούθους διαστάσεις: σημαίας πλάτος 1.05 μ. καὶ μῆκος 1.00, λευκοῦ σταυροῦ πλάτος κεφαίας 0.35 μ., χρωστῶν κροσσῶν μῆκος 0.045 μ., κοντοῦ μῆκος 2.10 καὶ διάμετρος 0.03 μ., κοντοῦ σφαιρία διάμετρον 0.58, σταυρός σφαιρίας 0.12, πάχονς 0.01, πλάτος κορμοῦ καὶ κεφαίαν 0.023, ἀριθμοὶ καὶ ψηφία σφαιρίας κοντοῦ ὑψοῦν 0.045, κορδῶνια κυανόλευκα κοντοῦ μῆκος 2.50, θύσανοι αὐτῶν μῆκος 0.20. 4) Διακριτικὰ σήματα: Α') Κρατικῶν πλοίων: α) τὸ ἐπίσημον, τὸ διποτὸν εἶναι ἡ ἐπίσημος σημαία εἰς 5 διάφραστα μεγέθη καὶ ὑψοῦται ἐν δρμῷ εἰς τὸ στηλίδιον τῆς πρόφρασ· β) ὁ ἐπισούλων, πρόμηκες κυανοῦν τρίγωνον (ἀναλογῶν πλάτους πρός μῆκος 1×40), ἔχον παρά τὴν βάσιν λευκὸν σταυρὸν (μῆκος κεφαίαν αὐτοῦ ἵσον πρός ¼ πλάτους ἐπισείνοντος), ἀπέχοντα ἐξ ἑκάστης πλευρᾶς κατὰ τὸ περίπτον τοῦ πλάτους τοῦ ἐπισούλων· γ) ἔχει 6 μεγέθη καὶ ἐπάρεται εἰς τὸ ἐπίμηκον τοῦ πρυμναίου ἰστοῦ τῶν κρατικῶν πλοιών τῶν κυβερνωμένων ὑπὸ ἀξιωματικῶν· δ') Προέδρου δημοκρατίας· τὸ ἐπίσημον εἰς τετράγωνον σχῆμα καὶ εἰς 4 διάφρασ μεγέθη, ὑψούμενον ὡς ὁ ἐπισείων. Γ') Ναυτικῆς διοικήσεως: α) ὑπουργοῦΝαυτικῶν· ἡ ἐθνικὴ σημαία εἰς σχῆμα τετράγωνον καὶ εἰς 3 μεγέθη, ὑψούμενή ὡς ὁ ἐπισείων· β) ἀντιναύαρχου καὶ ὑποναύαρχου· τὸ ἐπίσημον εἰς σχῆμα τετράγωνον, ἔχον διὰ μὲν τὸν πρώτον εἰς τὸ κέντρον τὸν ἄνω πρός ἵστον κυανοῦν τετραγώνου λευκὸν κύκλον (διαμέτρου ἵσον πρός τὰ ⅓ τοῦ πλάτους τῆς κεφαίας τοῦ σταυροῦ), διὰ δὲ τὸν δεύτερον δομοίον κύκλον καὶ ἐπὶ τῶν δύο πρός ἵστον τετραγώνων· ἔχει τρία μεγέθη καὶ ὑψοῦται ὡς ὁ ἐπισείων· γ) πλοιάρχου μοιράρχου· τὸ ἐπίσημον εἰς ἀναλογίας 1 πρός 2· τὸ ἥμισυ τοῦ μῆκος κατέχει δὲ λευκός σταυρὸς τοῦ ἐπίσημου καὶ καὶ τὸ ἔτερον τὸ φαιλιδῶτον· ἔχει τρία μεγέθη καὶ ὑψοῦται ὡς δὲ ἐπισείων· δ) διοικητοῦ στολίσκου· ἡ διάμοδος· ἰσοσκελές κυανοῦν τρίγωνον (μὲ βάσιν πρός μῆκος 1×2), ἔχον λευκὸν σταυρόν, οὗ τὸ κέντρον ἀπέχει ἐκ τῆς βάσεως τοῦ τριγώνου κατὰ 0.85, 0.55 ἢ 0.32 μ. ἀναλογῶς τῶν καθιερωμένων τριῶν μεγεθῶν· ἔπαιρεται ὡς δὲ ἐπισείων· ε) ἀνταρτέουν γενικοῦ διοικητοῦ τὸ αὐτό· πειραιώμενον διὰ διχήλου εἰς τὸ δεξιὸν ἀρκοεραιον τοῦ πρωραίου ἰστοῦ ἢ εἰς τὴν πρόφρασ τῆς λέμβου, ἢ ἐπισήμως οὐρος ἐπιβαίνει. Δ') Λιμενάρχου καὶ πλοηγοῦ: α) λιμενάρχου· ἐπισημονητλάτους 0.50 καὶ μῆκος 0.70 μ.) περιβαλλόμε-

γράμματα (είς πάχος 0.04, ύψος 0.20 και πλάτος 0.15 μ.), ητοι λ., ελ., εβ., τ., τττ και γ.

Αι σημαῖαι τῶν Ἰονίων νήσων, ηῆς Σάμου και Κρήτης. "Αια τῇ ἀνακηρύξει τῶν Ἰονίων νήσων εἰς αὐτὸνόμονον «Ἐπτάνησον πολιτεῖαν» ὑπὸ τῆς προστασίαν τῆς Πύλου (1800), παρεχωράθη εἰς αὐτάς και ιδίᾳ σημαία, κυανῆ, πρόσφουσα κίτρινον ἐνετικὸν πτερωτὸν λέοντα κριτοῦντα διὰ τοῦ δεξιοῦ προσθίου ποδὸς κλειστὸν εὐπαγγέλιον ἐπέχον σταυρὸν και δεσμην 7 βελών ἀκτινοειδῶς διατεταγμένων (σύμβολον τῶν 7 νήσων) και συνδεομένων διὰ τανίας ἀναγραφούσης τῷ ἔτος 1800. Τὴν δὲνην σημαίαν περιέστεφεν ἐρυθρὸν πλαίσιον. "Η σημαία αὐτῇ διετηρήθη μέχρι τοῦ 1807. "Οτε, τῷ 1815, διὰ τῆς συνθήκης τῶν Παρισίων, συνεστήθη ὑπὸ ἀγγλικὴν προστασίαν τὸ «Κράτος τῶν ἡνωμένων Ἰονίων νήσων», ή αὐτῇ σημαία διεθέθη ἐν Ισχύ, ἀνεν ὥμας τοῦ ἔτους 1810 και διὰ προσθηκῆς τοῦ βρετανικοῦ ἐνωτικοῦ ἐπισήμου (union jack) κατὰ τὴν ἄνω πρὸς κοντὸν γωνίαν.

"Ἐπίσης δύο ιδίᾳς σημαίας ἔσχεν ἡ Σάμος ἀπὸ τοῦ 1834 μέχρι τοῦ 1912, ὡς ἐλευθέρα ἡγεμονία ὑπὸ τὴν σουλτανικὴν προστασίαν. "Η ἡγεμονικὴ σημαία αὐτῆς ητο κυανοῦν δάτεδον, ἐφ' οὐ λευκὸν τριγώνον, ἐν μέσῳ τοῦ ὅποιον εἰκονίζετο μικρὸς ἐρυθρὸς σταυρός. "Η ἐμπορικὴ ήτο ὁμοία πρὸς τὴν ἐλληνικὴν τῆς ἡρῷας, ἔχουσαν δῶμας ἀντὶ κυανῶν ἐρυθρὸτα ἢ τὰ ἄνω δύο τετράγωνα τοῦ δαπέδου. Τέλος ή Κρήτη, ὡς «Κρήτηκη πολιτεῖα», ἔσχεν ἀπὸ τοῦ 1898 ιδίαν σημαίαν, ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν τῆς ἡρῷας, ἀλλὰ μὲ ἐρυθρὸν τὸ ἄνω πρὸς ἴστον τετράγωνον και λευκὸν ἀστέρα ἐπ' αὐτοῦ. "Η σημαία αὐτῇ κατηγορήθη τῷ 1908. π. n. p.

"Ἐμβλήματα και θυρεός. Τὸ ἐθνικὸν ἐμβλῆμα τῆς σημερινῆς Ἐλλάδος παρουσιάζει τοῦτο τὸ κοινὸν μὲ τὸ τελευταῖον ἐμβλῆμα τῆς μεσαιωνικῆς, οὗτοι συνισταον ἀπὸ ἔνα σταυρὸν, διαιροῦντα τὸ ἐθνόσημον εἰς τέσσαρα ἰσα πεδία. "Η διαιροφά είναι διτε ἐμβλῆμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ οἴκου τῶν Παλαιολόγων εἰχεν ἐπὶ πλέον ἀνά ἐν κεφαλαῖον. Βε εἰς ἔκαστον τῶν τεσσάρων πεδίων. "Οσον ἀφορᾷ εἰς τὰ χρώματα, τὰ αὐτοκρατορικά, ἐρυθρόν, μέλαν και κιτρίνον (χυνούν), κατὰ τοὺς ἐραλδικοὺς κανόνας, ἀντικατεστάθησαν ἀπὸ τὸ κυανοῦν και τὸ λευκὸν (ἀγγυροῦν ἐραλδικῶς). Τὰ χρώματα ταῦτα συμβολίζουν τὸν ἐλληνικὸν οὐρανὸν και τὸ ἐλληνικὸν κῦμα. Πρόσθετον ἐμβλῆμα κατὰ τὰ πρώτα, δημοκρατικά, ἔτη τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας ητο δ φοινικ., σύμβολον τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως. "Η ἀπεικόνισις αὐτοῦ ὑπῆρχεν ἐφ' ὅλων τῶν νομισμάτων τῆς περιόδου 1828—1832, ἀτινα ἐλαθον και τὸ δόνομα ἐξ αὐτοῦ, δημοιτεύπον δὲ αὐτῆς ἐλήφθη ὑπὸ διά τὴν κατασκευὴν τῶν σημερινῶν πενταδράχμων.

"Η πρώτη δυναστεία κατήργησε τὸ φοίνικα, τὸ δὲ σχηματιζόμενον ἐκ τῆς διασταυρώσεως τῶν δύο σκελῶν τοῦ σταυροῦ τετραγωνίδιον ἐκάλυψε διὰ τοῦ βαναρικοῦ ἐμβλήματος, ητο ρομβίσκων κυανοῦν και λευκῶν (ἀργυρῶν) ἐναλλασσομένων. "Ο δὲ βασιλικὸς θυρεὸς κατηρτισθη ἐκ τοῦ ἐθνοσήμου στηριζόμενου ἐνθεν και ἐνθεν ὑπὸ λεόντων, ληφθέντων ὕσπατως παρὰ τοῦ βαναρικοῦ θυρεοῦ. "Η δευτέρα δυναστεία ἀντικατέστησε τὰ βαναρικά ἐμβλήματα διὰ τῶν ἀντιστοίχων δανικῶν, και οὐταν τοὺς μὲν λεόντας διεδέχθησαν οἱ κληρέντες "Ἀρχαλεῖτες", οἵτινες οὐδὲν ἄλλο είναι ή οἱ στρητούντες τὸ δανικὸν ἐθνόσημον πύλακες, τὸν δὲ βαναρικὸν θυρεῖσκον δανικός, μὲ τοὺς τρεῖς κυανοῦς ἐστεμμένους λέοντας. "Η δημοκρατία ἐξηλειψε τὰ ἔνικά ταῦτα ἐπιθέματα. "Η δικτατωρεία τοῦ 1925—1926 προσέθεσεν ἐπὶ τῶν σχηματιζόμενων διὰ τοῦ σταυροῦ τεσσάρων πεδίων, ἀνά ἐν τοῖς ἔκαστον, τὰ ἔξης σχεδιάσματα: α') κεφαλὴν Ἀθηνᾶς, σύμβολοίζουσαν τὴν ἀρχαίαν ἐλληνικὴν τεριόδον, β') κοράνος και δόρυ, σύμβολοίζοντα τὴν μακεδονικήν, γ') δικεφαλὸν ἀετόν, σύμβολοίζοντα τὴν βυζαντίνην, και δ') φοίνικα, σύμβολοίζοντα τὴν συγχρονον. Τὸ δὲ ἐθνόσημον περιεβλήθη δεξιόθεν μὲν διὰ κλάδου δρυός, σύμβολοίζοντος τὴν σύχνην, ἀριστερόθεν δὲ διὰ κλάδου δάφνης, σύμβολοίζοντος τὴν δόξαν. "Ο νέος θυρεὸς ὑπέστη σορδαράς κριτικάς, ὃν ή σπουδαιότερα συνιστατοίστις τὸ διτι ητο σόλοικος ή ἐπὶ ἐθνοσήμου ἀπεικόνισις σχεδιασμάτων, ὡς ή κεφαλὴ Ἀθηνᾶς, τὸ σφράνος και τὸ δόρυ, ἀρχαίας ἐποχῆς, διτε ητο λως ἀντιπαροκτος ή ἐραλδική. Οὔτε ἔχει δ σταυρός, βάσις ἀπαρασάλευτος τοῦ ἐλληνικοῦ ἐθνομού, σχέσην τινῶν με τὰς παραστάσεις τανας. α' δ και κατηγορήθη μετὰ τὴν ἀνατοροήν τῆς δικτατωρείας δη πολύπλοκος οὗτος θυρεὸς και ἐπανηλθεν δριστικῶς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ δ φοινικ., κοινὸν σύμβολον τῆς πρώτης και τῆς δευτέρας δημοκρατίας.

"Παράσημα. Τὸ πρῶτον, και κατ' ἀρχαίτητα αι κατ' ἀξίαν, ἐλληνικὸν παράσημον είναι δ σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος. Τὸ σχετικὸν τάγμα ἰδρυθη ἵα τῶν ἄρθρων 4 και 7 τοῦ ἀπὸ 31 Ιουλίου 1829 Η' Ψηφίσματος τῆς ἐν "Ἀργει Λ' ἐθνικῆς ὅν "Ελλήνων συνελέυσεω, ἀνεκανισθη δε δια ἀπὸ 20 Μαΐου 1833 βασιλικοῦ διατάγματος. δ επίνατα, τοῦ Σωτῆρος διαιτηταί εἰς τάνας τα-